

ת"פ 31236/09/14 - מדינת ישראל נגד סאלם רקיבי

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 31236-09-14 מדינת ישראל נ' רקיבי
תיק חיצוני: 000394394/2014

בפני המאשימה נגד הנאשם
כב' השופטת גלית ציגלר
מדינת ישראל - ע"י תביעות נתניה
סאלם רקיבי - ע"י עו"ד יוסי לין

החלטה

1. נגד הנאשם הוגש כתב

אישום המייחס לו עבירה של החזקת סם
שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג)
רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח
חדש) תשל"ג, 1973.

2. על פי המתואר בכתב

האישום, ביום 3.9.14, נסע הנאשם ברכבו,
כאשר הוא מחזיק 2,299.69 גרם נטו של
סם מסוכן מסוג חשיש.

3. טרם המענה לאישום,

בפרוטוקול דיון מיום 29.12.14, ביקש ב"כ הנאשם למחוק את כתב האישום בשל הגנה מן הצדק, כשלטענתו הסתבר לו שגם לאחר הגשת כתב האישום הוסיפה המשטרה לחקור את הנאשם במסגרת חקירה סמויה שהתנהלה בפרשת סמים גדולה, שמעורבותו של הנאשם בה היא אמנם זניחה, אולם חומר החקירה שהיה מצוי בידי המשטרה בעקבות אותה חקירה סמויה, הוסתר מעיני התביעה וההגנה וזו התנהגות שערורייתית וחסרת תקדים.

4. ב"כ המאשימה טענה מנגד, כי אכן מדובר בפרשיית סמים גדולה, ושלמרות שחלקו של הנאשם בה הוא קטן, הרי שהוא נשלח לקבל סמים מאדם אחר, ונתפס כשברשותו כמות גדולה של סם. מעצרו של הנאשם בוצע בטרם הסתיימה החקירה הסמויה בפרשה כולה, כאשר על חלק מפרטי

החקירה הוצאה תעודת החיסיון שנמסרה לב"כ הנאשם. בשלב מאוחר יותר הפכה החקירה לגלויה, נעצרו מעורבים נוספים בפרשה, תוך שהמשטרה עדכנה את ב"כ הנאשם באשר לכוונתה לחקור אותו בשנית, והוא נתן הסכמתו לכך.

לטענת המאשימה, התנהלותה בתיק נבעה משיקולי חקירה בלבד, וכשהחקירה הסתיימה נמסר מלוא חומר החקירה לסניגור.

5. ב"כ הנאשם הגיב לדברים,

וטען כי המאשימה לא העבירה, ואף הסתירה, חומר חקירה מהותי נוסף בעניינו של הנאשם, ורק כשלושה חודשים לאחר הגשת כתב האישום, ולאחר שהחקירה בפרשת הסמים הפכה לגלויה, הוא עודכן לראשונה על קיומו של החומר הנוסף בתיק, ועל הצורך לחקור את הנאשם בשנית. ב"כ הנאשם הוסיף, כי בנסיבות המקרה ראוי היה

להמתין עם הגשת כתב האישום עד לסיום כל החקירה הסמויה וחשיפת הפרשה, והעובדה שהמאשימה הזדרזה להגיש את כתב האישום, יצרה מצב בו הליכי המעצר ודיון ההקראה בעניינו של הנאשם התקיימו מבלי שהוא נחשף לחומר החקירה כולו, אשר אינו חוסה תחת תעודת חיסיון.

עוד טען ב"כ הנאשם, כי מאחר וחלקו היחסי של הנאשם בפרשת הסמים הינו קטן, לא יגרם נזק ממשי לאינטרס הציבורי כתוצאה ממחיקת כתב האישום.

הגנה מן הצדק - כללי

6. דוקטרינת ההגנה מן

הצדק מאפשרת ביטולו של כתב אישום כאשר הגשתו או בירורו אינם עולים בקנה אחד עם קיומו של הליך פלילי ראוי והוגן. בע"פ 2910/94 יפת ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד נ (2) 221, נקבע כי השימוש

בדוקטרינה זו ייעשה במשורה ובמקרים נדירים, בהם התנהגות הרשות התובעת הינה התנהגות שערורייתית, שיש בה משום רדיפה, דיכוי והתעמרות בנאשם. בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"ד נט (6) 776 (להלן: "הלכת בורוביץ") נקבע כי ההכרעה בשאלה אם המקרה מצדיק את החלתה של הגנה מן הצדק, אמורה לשקף איזון נאות בין האינטרסים התומכים בהמשך קיומו של ההליך, ובהם העמדת עבריינים לדין ומיצוי הדין עמם, הוצאת האמת לאור, קיומם של מנגנוני גמול, הרתעה וענישה, שמירה על ביטחון הציבור והגנה על זכויותיו של הקורבן הנפגע, לבין האינטרסים השוללים במקרה הקונקרטי את המשך קיומו של ההליך, ובהם הגנה על זכויות היסוד של הנאשם, פסילת מהלכים נפסדים של הרשות והרתעתה מפני נקיטת מהלכים דומים בעתיד, שמירה על טוהר ההליך השיפוטי, ושמירת אמון הציבור

בבית המשפט.

כמו כן, נקבע מבחן תלת שלבי לצורך החלת הדוקטרינה: ראשית, זיהוי הפגמים שנפלו בהליכים כנגד הנאשם ומידת עוצמתם, וזאת במנותק משאלת אשמתו או חפותו. בהמשך, תיבחן השאלה האם הפגמים הללו מביאים לכדי פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות; ולבסוף - תבחן האפשרות לרפא את הפגמים באמצעים מתונים יותר מאשר ביטולו של כתב האישום. הליך הבחינה כולו כרוך באיזון בין אינטרס אכיפת החוק ומיצוי הדין עם עבריינים לבין ההגנה על זכויות הנאשמים, התנהגות לא ראויה של רשות אכיפת החוק ושמירה על אמון הציבור במערכת המשפטית.

הגנה מן הצדק - מן הכלל אל הפרט

7. הלכה היא, כי בית המשפט יתערב בשיקול דעתן של רשויות אכיפת החוק בנושאי חקירה פלילית והעמדה לדין

**רק במקרים חריגים, בהם לוקה ההחלטה
ב"עיוות מהותי" או ב"חוסר סבירות קיצוני"
(בג"ץ 10713/05, אדוארד מושקוביץ נ'
מדינת ישראל (לא פורסם)).**

**במקרה הנדון, ניהלה המשטרה חקירה סמויה
במטרה לתפוס מעורבים בפרשת סמים, וזאת
במקביל להעמדתו של הנאשם לדין, במסגרת
אותה פרשה. מתוקף הדברים, חומר החקירה
שנאסף במסגרת החקירה הסמויה לא הובא
לעיון סנגורו של הנאשם בעת הגשת כתב
האישום, אולם כשהסתיימה החקירה הסמויה,
הפך החומר לגלוי ולא נמנעה זכותו של הנאשם
מלקבלו, והדבר נעשה טרם שניתן מענה לכתב
האישום.**

**בעת שנעצר נמצאה ברשותו של הנאשם כמות
גדולה מאוד של סם מסוכן, והדבר היה חיוני
למניעת ביצוע העבירה, ולצד זאת וחשוב לא
פחות עמד האינטרס שלא לפגוע בחקירה**

הכוללת שהתנהלה, ע"י חשיפתה באותו שלב .
שקלתי גם את ההגנה הנדרשת על זכותו של
הנאשם להליך הוגן, ואת התנהלותה של הרשות
החוקרת כלפיו, בהגישה את כתב האישום ללא
שהות ומבלי שניתן יהיה להציג בפניו את מלוא
חומר החקירה, והגם שיש מקום לבחון התנהלות
זו ומה עמד ביסוד הדברים, הרי שאין זה מאותם
מקרים בהם תחשב פעולתה של הרשות
שערורייתית או כזו הלוקה בחוסר סבירות קיצוני.
באיזון כלל השיקולים, בהתחשב בטיב העבירה
ובעובדה כי טרם ניתן המענה לכתב האישום, הרי
שגם אם לא נמסרו לעיונו של הנאשם מלכתחילה
כל חומרי החקירה שנאספו במסגרת החקירה
הסמויה, לא עולה הדבר כדי עיוות מהותי או
חוסר סבירות קיצוני המחייב את ביטולו של כתב
האישום, זכותו של הנאשם להליך הוגן לא
נפגעה, וכעת כשכל חומר החקירה מונח בפניו,
יוכל להחליט האם להודות או לכפור באשמה.

**ב"כ הנאשם עמד על חלקו המופחת יחסית של
הנאשם בפרשה.**

**טענה זו - גם אם נכונה היא - אינה מהווה
במקרה זה שיקול המצדיק ביטול כתב האישום,
וממילא יהיה צורך לבררה במסגרת ההליך
המשפטי שיתנהל.**

**סיכומו של דבר - הבקשה למחיקת כתב האישום
נדחית.**

ניתנה היום, י"ד אדר תשע"ה, 05 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.